

Ludvika Bruk

Ludvika Bruk anlades, troligen för Kronans räkning, på 1500-talet och innehades sedermera, ovisst genom hvilka transaktioner, af de la Gardie'ska familjen, hvarefter det den 4/11 1674 donerades till Landshöfdingen Baron Duvall till friherreskap. Genom reduktionen underlades det åter Kronan på hösten 1685 och utarrenderades sedan för Statsverkets räkning till en Bruksförvaltare Dahl samt sedermera till dennes måg Fischer intill år 1707, då det förpantades till dåvarande Lagmannen Jonas Folkern, sedermera Landshöfdingen och Baronen Cedererantz, som slutligen år 1726 köpte det samma till skatte.

Vid Ludvika var fordom äfven masugn, som ödelades i midlet af 1600-talet, och i hvars ställe en ny anlades vid Krabbsjön 1687. Denna blef sedermera i början af 1700-talet äfven nedlagd, hvarefter Ludvika ej ägde någon masugn för, än Cedererantz'ska familjen efterhand inköpte delar i flera bergsmanshyttor. Tackjärnet erhöles då dels genom Kronans öfverlåtelse af dess 10de-jörn i Bergslagen dels genom upphandling.

Ludvika egendom bestod vid skatteköpet blott af Ludvika Hemman om e. a 5100 tunnland, förutom de för smidet emot recognition upplåtna kronoskogarna. Under Hammarherren Friherre C. G. Cedererantz' tid inköptes efter hand åtskilliga hemmansdelar inom Grangårde och Norrbärke socknar och under Öfverjägmästaren Friherre Cedererantz' tid ännu flera. Under senare delen af 1700-talet förvaltades Ludvika

dels efter bok och räkning dels under arrende af Öfverjägmästaren Reutersköld. År 1803 köpte denne $\frac{2}{3}$ i hela egendomen af Öfverjägmästaren Baron Ax. F. Cedercreutz' kreditörer och år 1806 utökades hans del i bruket till hälften. Den andra hälften ägdes på denna tid af Baron Cedercreutz, Bergsfogden Cleophas och Herr von Platen. År 1813 emottog Reutersköld-ska familjen dessas andelar på Färs arrende. Ludvika verken öfvergingo sedermera under åren 1823-1831 genom köp helt till Bruksägaren And. Wetterdahl, hvilken äfven ägde Hagge Druk. Denne sålde år 1836 $\frac{2}{3}$ till Brukspatronen Carl Reinhold Roth i Stockholm och till Fredrik Langenberg i Wästerås samt $\frac{1}{3}$ år 1837 till Bergsrådet Groen på Lisjö. År 1864 blef Rothska släkten ensam ägare af Ludvika. År 1900 bildades Aktiebolaget Ludvika Bruks-egare, och har genom ytterligare inköp af hufvudsakligen skogsegendomar markarealen nu ökat till c.a 50.000 tunnland.

Från ursprungliga ägoriddens afsöndras år 1876 Ludvika tomter om 150 tunnland, som nu utgöra centrum af Ludvika stad; första tomten såldes och bebyggdes år 1901, och vid Samhällets inträdande i stadsrättigheter år 1919 voro så godt som alla tomter sålda och mestadels bebyggda. Vidare styckades den ursprungliga ägoriddens år 1900 till bl. a. Nu Aktiebolaget Ludvika Ångsågs och Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolagets särskilda områden.

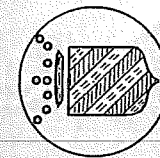

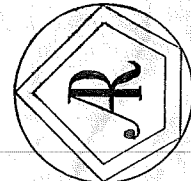

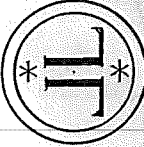

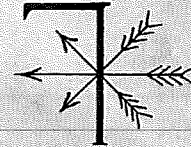
År 1900 anlades vid vattenfallet elektrisk kraftstation, samförande med

senare byggda 3 andra kraftstationer om
tillhopa e.:a 6000 hästkrafter.

Ludvika den 26 april 1921

Georg Sten

Ludvika Bruks Järnstämplor

	J.C.	före år 1728 användt
		år 1728 antaget
	C.v.P.	år 1807 --
	A	år 1811 --
	LW	år 1823 --
	CB W	år 1823 --
	JL	år 1853 --
	R	år 1865 --
		år 1865 --